

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

8. april 2018

NEDELJA	BELA – NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA
08.04.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Francija Golčer in starše, obl.</i> <i>ob 10h za +Marijo in Antona Pecl ter Franca Novak</i>
Ponedeljek	Maksim
09.04.	<i>ob 19h za +Ivana in vse Šupergerjeve, obl.</i>
Torek	Domen
10.04.	<i>ob 19h za +Jožico Nareks, 30. dan</i>
Sreda	Stanislav
11.04.	<i>ob 7h za +Antonijo Podpečan</i>
Četrtek	Zenon
12.04.	<i>ob 8h na Pernovem za +Avgusta in Amalijo Pečnik, obl.</i>
Petek	Ida
13.04.	<i>ob 19h za +Terezijo Verdel</i>
Sobota	Lidvina
14.04.	<i>ob 7h za +Marijo in Vinka Ramšak, obl.</i>
NEDELJA	3. VELIKONOČNA
15.04.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Jožeta in Marijo Pečnik</i> <i>ob 10h za +Franca Reher, obl.</i>

OB BELI NEDELJI

Čez osem dni so bili
njegovi učenci spet notri
in Tomaž z njimi.
Jezus je prišel pri zaprtih vratih,
stopil mednje in jim rekel:
»Mir vam bodi!«
Potem je rekel Tomažu:
»Položi svoj prst sem
in poglej moje roke!
Daj svojo roko in
jo položi v mojo stran in
ne bodi neveren, ampak
veren.«
Tomaž mu je odgovoril in rekel:
»Moj Gospod in moj Bog!«
Jezus mu je rekel:
»Ker si me videl, veruješ?
Blagor tistim, ki niso videli,
pa so začeli verovati!«

(Jn 20,26–29)

Jn 20,19–31

NE VIDIŠ – PA VERUJEŠ

»Blagor tistim, ki niso videli, pa so veroval!« (prim. Jn 20,29). Nekateri menijo, da Jezus te besede namenja nam, ki Vstalega ne moremo več videti v živo in bi naj verovali. Toda če je Tomaž podoba naše vere, potem moramo te Jezusove besede drugače razumeti. K naši veri vedno sodi dvoje: da smemo kot Tomaž Vstalega videti, izkusiti in se ga dotakniti, da pa ga istočasno gledamo in ne vidimo.

V našem življenju so obdobja, ko ne vidimo ničesar in ničesar ne izkusimo. Svojo vero bi radi in jo smemo poglobljati z izkušnjami, vendar je na izkušnje ne smemo vezati. Izkušenj ne moremo izsiliti: k poti naše vere sodi, da hodimo pogosto skozi puščave, skozi praznino in temo. In ničesar ne vidimo.

Jezus blagoslavlja tiste, ki ne vidijo, a vendar verujejo. Očitno obstaja še višja stopnja vere, do katere nas želi pripeljati. Vera presega izkušnjo. Vera je pogosto »neizkušnja« – toda v tej »neizkušnji« je vseeno trdna naveza na Boga, nevidnega in nedosegljivega. To »neizkušnja« poznajo mnogi verniki: tičijo v temni luknji, v svoji temi ne vidijo nobene luči. Trpijo ob svojih ranah in ne čutijo nobene spremembe. Vendar kljub temu verujejo, da so v Božji rokah.

Ne gre samo za to, da Jezusa ne vidimo več, kot so ga lahko videli njegovi učenci. Gre za osnovni problem, ko nas doletijo časi: ko ne vidimo ničesar od tega, kar nam obljublja Sveto pismo, ko ne občutimo nobenega olajšanja, nobene osvoboditve iz svojih strahov, ko ni ne tolažbe in ne tolažnika, in ko na koncu predora ne vidimo nobene luči. Kdor v tej temi lahko kljub temu veruje, je blagoslovljen. Jezus ne blagoslavlja nemogočega: sam je imel takšne izkušnje. V smrtnem boju na križu, ko se je zdelo vse brezizhodno, je kljub temu veroval in ostal v trdnem stiku z Očetom.

Velika milost je, da lahko verujemo, četudi ne čutimo Božje bližine, četudi nimamo ob sebi človeka, ki bi nam stal ob strani in nam vlival upanje. To je dar, da v globini našega srca ostaja vera, ki nam je ne more nihče vzeti. Jezus blagoslavlja tiste, ki ne vidijo pa verujejo.

Anselm Grün, Izkusimo velikonočno veselje